

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

Рішення № 204 від 14.05. 2019 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект наказу Державної авіаційної служби України «Про затвердження Авіаційних правил України «Технічні вимоги та адміністративні процедури щодо моніторингу викидів (емісії) експлуатантами цивільних повітряних суден» (далі – проект наказу), а також документи, що додаються до нього, подані листом Державної авіаційної служби України від 15.04.2019 № 1.19-2636-19.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та відповідного аналізу регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановлено:

проектом наказу пропонується затвердити Авіаційні правила України «Технічні вимоги та адміністративні процедури щодо моніторингу викидів (емісії) експлуатантами цивільних повітряних суден» (далі – Авіаційні правила).

Однак проект наказу не може бути погоджений у запропонованій редакції з огляду на наступне.

За інформацією розробника, згідно з вимогами частини третьої статті 11 та частини шостої статті 84 Повітряного кодексу України авіаційні правила України розробляються відповідно до стандартів та рекомендованої практики Міжнародної організації цивільної авіації (далі – ICAO), що в свою чергу передбачають впровадження ринкових заходів щодо обмеження або зменшення емісії, що впливає на глобальну зміну клімату.

Також розробником зазначено, відповідно до частини першої статті 83 Повітряного кодексу України суб’єкти авіаційної діяльності зобов’язані під час експлуатації повітряних суден дотримуватися встановлених норм вмісту

Державна регуляторна служба України
ВІХ №3157/0/20-19 від 14.05.2019

Кричун Михайло Вікторович

30 10 2190108113
0 2 0 0 1

забруднюючих речовин і вживати заходів щодо зменшення обсягів викидів (емісії), що в свою чергу зумовлює постійний моніторинг за викидами парникових газів, зокрема CO₂.

Враховуючи вищезазначене варто звернути увагу на наступне. Запропонованим розробником проектом наказу передбачається встановлення технічних вимог та адміністративних процедур щодо моніторингу викидів (емісії) експлуатантами цивільних повітряних суден, що у свою чергу не передбачено вищенаведеними нормами Повітряного кодексу України.

Окрім цього, відповідно до пункту 9 Резолюції Асамблеї Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO) A39-3 вирішено використати поетапне впровадження CORSIA, враховуючи різні обставини та можливості держав, зокрема держав, що розвиваються, та для мінімізації ринкового навантаження.

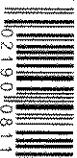
Таким чином визначено що з 2021 до 2023 та з 2024 до 2026 року є пілотним та першим етапом відповідно, участь в яких для кожної держави є добровільною, а з 2027 до 2035 року триває другий етап який передбачає обов'язкову участь більшості держав.

Додатково варто звернути увагу на те, що виконання вимог із здійснення моніторингу викидів (емісії) пов'язано із додатковим фінансовими витратами з боку експлуатантів цивільних повітряних суден, що зазвичай перекладаються на споживачів, що у свою чергу становить загрозу для збереження сталих темпів зростання пасажиропотоку та розвитку авіації в Україні. Тому варто утриматися від створення нових чинників адміністративного та фінансового тиску на експлуатантів цивільних повітряних суден, адже враховуючи, що до 2027 року тривають добровільні етапи впровадження CORSIA, Україна може стати державою із більш суворими вимогами до суб'єктів господарювання, ніж сусідні країни. У зв'язку з цим виникає потреба додаткового вивчення питання запровадження даного регулювання в порядку етапів впровадження CORSIA визначених ICAO в контексті розвитку цивільної авіації в Україні.

Згідно вимог статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі – APB).

В даному випадку, наданий розробником APB до проекту наказу містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним, та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення APB, викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

30 02190108113

 02002

1. У розділі І «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ до проекту наказу розробник обмежився лише словесним описом проблеми та не навів жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість. Так, зокрема, не було обґрунтовано практичну необхідність та не приведено жодних прикладів користі такого регулювання для держави, суб'єктів господарювання та громадян. Як наслідок, під час аналізу існуючого правового регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не розв'язують проблему та потребують вдосконалення.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення;

2. У розділі ІІ «Цілі державного регулювання» АРВ розробник повинен чітко визначити мету державного регулювання, що має бути безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми.

Натомість у цьому розділі зазначено, що основною ціллю прийняття проекту наказу обумовлено необхідністю виконання Україною міжнародних зобов'язань щодо запровадження системи зменшення негативного впливу авіації на навколошнє середовище, зокрема через запровадження моніторингу емісії CO₂ експлуатантами повітряних суден.

Задекларовані розробником цілі державного регулювання є формальними, абстрактними та не вимірюваними. Зокрема, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання.

Таким чином, розробником порушено принцип адекватності, оскільки належним чином не обґрунтовано наскільки така форма державного регулювання відповідає вирішенню існуючої проблеми.

3. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому, розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту наказу та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

4. Розділ VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики. Так, розробником, окрім основних показників, що характеризують результативність регуляторного акта, наведено лише два додаткових показника результативності регуляторного акту. Однак дані показники є формальними та не характеризують результативність регуляторного акта.

Зазначене є порушенням вимог Методики, яка передбачає, що слід визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики доцільності, адекватності, ефективності, збалансованості, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», а також вимог статті 8 в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Ураховуючи вищенаведене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Державної авіаційної служби України «Про затвердження Авіаційних правил України «Технічні вимоги та адміністративні процедури щодо моніторингу викидів (емісії) експлуатантами цивільних повітряних суден»».

**Голова Державної
регуляторної служби України**

Ксенія ЛЯПІНА